

Recunoștința copacului înflorit

Carmen

Am îmbrățișat copacul înflorit,
Iar fața, cu grijă, de scoartă am lipit
Și degetele-ncet patale-au mângâiat
Ca să pătrundă-n mine frumosul ne-ntinat!

Cu ochii închiși și inima vibrând,
În păr mi se adună petale rând pe rând.
Căci dragostea ce-o simt în suflet pentru el,
Copacul mi-o întoarce făcându-mi un castel
Din florile deschise ce-mprăștie parfum,
Petale albe-n ploaie cad lin și se depun.

Și fără să-mi dau seama, încet eu mă transform
În flori și în crenguțe, pe un copac enorm.
În vântul cald ce-adie parfumat,
Eu îmi desprind petale-n văzduhul pastelat.